

Lokal præst hjalp Lothar med at flygte – og den præst var fra Køng og hed Jørgen Frankov-Petersen.

Måske husker avisens læsere historien fra den 20.6.2017 om Lothar Glogauer, – den unge tyske jøde, der kom til Fyn i 1939 og i 1943 fik forlænget sin arbejds- og opholdstilladelse som landvæsenselev på gården Voldbakke ved Nr. Broby. Artiklen sluttede med en opfordring til at kontakte mig, hvis nogen vidste noget – og det resulterede i en spændende opringning fra Lothars datter Margot, som bor i Pederstrup ved Ringe. Vi aftalte at mødes, og jeg havde en hyggelig samtale med hende og fik mange gode oplysninger, som jeg kunne bruge at søge videre på.

Margot Glogauer fortalte, at hendes mormor og morfar, som de boede hos i Gummerup, var knyttet til kirken i Køng, og hun og hendes brødre Niels i 1945 og Harry i 1953 blev døbt og senere konfirmeret af præsten Jørgen Frankov-Petersen (Harry blev dog konfirmeret i Tåstrup). Mens de boede hos Ellens forældre i Gummerup, var Ellen telefondame på centralen i Glamsbjerg på Teglværksvej 9 og Lothar arbejdede på Voldbakke i Vøjstrup.

Kirkebogen fra Køng Kirke for 27. december 1942 viser, at Margot blev døbt i Glamsbjerg Kirke, da præsten havde tjeneste både der og i Køng Kirke. Men Køng Kirke var lukket på grund af krigen. Scanningen af kirkebogen er uskarp, derfor har jeg renskrevet kolonnerne:

Fødedato:	1942, 31. august.
Fødested:	Skovgyden Gummerup, Køng Sogn, Baag Herred, Odense Amt.
Fulde navn:	Margot Ellen Glogauer.
Forældrenes fulde navn:	Landvæsenselev Lothar Werner Glogauer født 30 Juli 1919 i Breslau og Hustru Ellen Helene Margrethe Larsen født 26 juli 1918 i Haarby Sogn Skovgyden. Borgerlig ægteforenede i Odense 21-2-1942.
Daabsaar og -dag:	1942, 27 December.
Daabshandling foretaget:	Sognepræst J. Frankov-Petersen, Glamsbjerg Kirke.
Fadderne:	Landmand Christian Larsen og Hustru Anna, Skovgyden. Chauffør Carl Nielsen og Hustru Kanna, Strandvej 181, Skodsborg. Frk. Martha Møller, Tommerup bærer Barnet.
Anmærkninger:	Navngivet af Faderen d. 21 September 1942. Faderen er tysk Jøde og for Tiden statsløs

Faddere for alle tre børn ved dåben i henholdsvis 1942, 1945 og 1953 var Ellens forældre i Gummerup og chauffør Carl Nielsen og hustru Kanna. Margot fortalte, at Kanna er Ellens søster, og at hun boede i Skodsborg.

Margots mor har fortalt, at det var præsten fra Køng, Jørgen Frankov-Petersen, som sørgede for – i samarbejde med lægen fra Glamsbjerg – at Lothar og senere Ellen og lille Margot kom til Sverige. Ellen og Margot blev transporteret til mosteren i Skodsborg, hvor de gik og ventede på besked om, at overfarten ad ”lægenes rute” var klar. Der blev spurgt, om Margot var et uroligt barn. Hvis hun var, skulle hun have beroligende medicin. Det var hun ikke. Ellen derimod fik opkvikkende medicin for at holde sig vågen på overfarten. De sejlede fra Snekkersten til Helsingborg.

Lothar var kommet til Kristianstad i Sverige. Ellen fik arbejde på et børnehjem nær Göteborg. Da det blev dagen for Lucia-optog den 13. december, klædte Ellen først Margot på. Men inden alle børnene var klar til at gå, var Margot faldet i søvn og blev lagt ind i seng. Ellen og børnehjemsbørnene gik med i optøget, og op ad bakken mod børnehjemmet kom Lothar gående, og det første, han spurgte om, var, hvor Margot var.

Lothar, Ellen og Margot bosatte sig i et lille hus i Gräsnäs, Ellen blev hjemmegående og Lothar arbejdede på en nærliggende gård. Bondemanden og hans kone havde to døtre. Konen havde en symaskine, som Ellen måtte låne for at sy tøj til Margot. Til gengæld syede hun tøj til bondens to piger.

Lothar vidste allerede i 1941, at det var farligt for forældrene at blive i Tyskland, og den bondemand, han arbejdede for, tilbød, at forældrene kunne komme til Danmark og bo på gården. Hvilken gård, der var tale om, er Margot usikker på. Deres vigtigste ejendele må være blevet pakket sammen og sendt til Danmark, for Margot og hendes brødre ejer den dag i dag bl.a. en karaffel fra Lothars hjem – og et guldsmykke formet som en sløjfe og et guldur, en såkaldt tvebak. Disse var syet ind i foret en frakke, da det hele kom til Danmark!

Lothars forældre blev imidlertid i 1941 deporteret til Kaunas i Litauen og henrettet ved skydning fire dage senere.

Da krigen var forbi, kom Lothar, Ellen og Margot tilbage til Danmark, hvor de er fotograferet i mosteren og onkelens have i Skodsborg. Og som det ses på billedet, er Margot fotograferet med dansk og svensk flag ved hjemkomsten.

Familien flyttede til Tommerup – de boede til leje oven på Missionshuset. Ellen gjorde rent og lavede kaffe til møderne. Da det tyndede ud i møderne, fik Ellen arbejde på Hørfabrikken, hvor Lothar også arbejdede. Da Hørfabrikken lukkede i 1960, fik Lothar arbejde på Thrige, hvor han malede modeller.

En dag i begyndelsen af 60erne var Margot på vej til bageren. En bil kom kørende og en mand rullede vinduet ned og spurgte, om hun vidste, hvor Lothar Glogauer boede? Ja, mon ikke!

Det var Gerhard Herzog, som var kommet til Danmark samtidig med Lothar i 1939, og efter opholdet i Sverige havde startet en skoproduktion med butikker i Tåstrup ved København. Herzog tilbød Lothar arbejde i Tåstrup, og familien flyttede med. Men Lothar kunne

ikke tåle at arbejde med læderet, han fik eksem. Derefter blev han arkivar hos Ingeniørsammenslutningen. Lothar døde 7.3.1974 som kun 54-årig af en lungesygdom. Margot husker hans sidste besøg på Fyn hos hendes bror Niels i Middelfart. Den yngste søn Harry kørte bilen, Lothar sad ved siden af, da han var for dårlig til at køre bil – og han medbragte iltapparat. De besøgte også Ellens mor, som i mellemtiden var blevet enke og flyttet til Gremmeløkke v. Ejby.

Ellen Glogauer var telefondame hos Carl Bro, hvor hun gik på pension i 1983. Så flyttede hun til Middelfart i nærheden af sønnen Niels og boede der til sin død i 2015.

Ellen og Lothar Glogauer ligger begravet på Køng Kirkegård, hvor gravstedet kan beses.

Margot fortalte, at hendes far talte flydende dansk, og at hun sikkert derfor aldrig har tænkt over, at han var tysk.

For mig har det været interessant at opleve og kaste lys over et menneskes livsforløb og skæbne – et livsforløb, som for en tid var knyttet til vores egn.